

Forfatter: Claussen, Sophus

Titel: Sophus Claussens Lyrik Bd. 6: Heroica

Citation: Claussen, Sophus: "Sophus Claussens Lyrik Bd. 6: Heroica", i Claussen, Sophus: *Sophus Claussens Lyrik Bd. 6: Heroica*, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab ; Gyldendal, 1982-, s. 168. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-claussen08val-shoot-idm140111863364160/facsimile.pdf> (tilgået 18. april 2024)

Anvendt udgave: Sophus Claussens Lyrik Bd. 6: Heroica

Ieg gæv den unge Gud mit Hjerte

- M** A NkS 1340, 8°, XV, 86 (udfærlige udk., bl. og bly. fra 1922)
B *Nye Intelligensblade*, aug. 1922. Dat. Frederiksberg, Juni 1922.
C Optr. i *En Stambog. 27 Digte. Til Rasmus Næver*. (1923) p. 23-24. Dat. som B
- V** Notat i NkS 1340, 8°, XV, 88: *Ikke Ladhed, men Koncentration* (cit. in extenso EF II 232) parafraserer digtets tankegang
- K** *Tilje*, jordoverflade, græstæppe o. l.
En kølig Ranke (. . .), jf. Va 10
Bajadere, indisk tempeldanserinde og -tjenerinde; også „glædespige“
- L** GM 143 ff.
Helge Rode: *Det sjælelige Gennembrud. Udvalgte Kritiker II* (1938) p. 66-68
Torben Brostrøm: *Versets Løvemunke* (1960) p. 12

Erobrere

- M** NkS 1340, 8°, VIII, 38 (udk. fra dec. 1897)
NkS 1340, 8°, XVI, 93 (renskr. af VII)
- A** NkS 2172, 2°, I, 1, 18 (udat., usign. udk. og renskr., bl. og bly.)
- B** NkS 2172, 2°, I, 1, 19 (udat., usign. renskr. af VI-XI, bl.)
- C** *Ill. Tid.* 2.7.1899
Str. VIII optr. Ft 31
- V** A I, 2: *vi < de* (+ C)
IV, 3 < d. s. < *der ser man, at Feltherren længe spanker*
VI, 3 < d. s. /var.: *Her er Hjerternes Højmod, Forsøningens Ælte*.
De to l. tilføjet på åben plads m. bly.

168 | 34-37

De øvrige str. foreligger i forskellige udk.

- B** VII < *Og én, som har raget sit Skæg paa en Studs,
spaserer med Damer i nyanlagt Puds.
Før Solen gaar ned og før nogen har sovet,
er han for Livstid forlibt og forlovet.*
- X, 2 < *som om tusinde Aar med et Slag gaar forbi!*
- XI er sammensat af to strofer. XI, 1-2 fortsættes m.:
*Og endnu før Nat maa en Krigsret sættes,
en Desertør skal af Livslisten slettes.*
- Den opr. str. XII indledes m.:
*Dommen blev fuldbragt, da Klokken slog ni.
En Desertør har intet Parti.*
- Og afsluttes m. XI, 3-4
- C** Titlen < *Den erobrede Stad*
- Efter str. I: *Rør Trommerne! Fjenden er rømt, men
Voldene er grønne.*
- II, 1: vi < *de*
- II, 3-4 < *den fjendtlige Stad! -- Hvor de drager forbi,
kun Mursten og Ansigter uden Parti!*
- Efter str. II: *Rør Trommerne og frygt ikke, at en for-
nærmet Bjælke skal falde ned paa eders Kokarder. Kun
Mure og Stene, som ingen Ting men! Hvor er nu de
Kvinder, som sydede Beg? Her ser man det bedst, at
Krig er en Leg!*
- III, 3-4 < *Og Mandskabet spreder sig hurtig ad,
én til et Værtshus og én til et Bad.*
- Efter str. III: *Rør den muntre Tromme! Vandet og Vi-
nen og Brødet -- alle gode Ting i Verden -- har intet
Parti --*
- Dernæst følger en str., der svarer til str. VI, dog m. flg. ændringer:
- VI, 3 < *Ja Dagsbefaling blev udstedt, som meldte:*
- VI, 4: *I Dag er der < der findes*
- Efter flg. prosaindkud: *Hæng eders Tromme op paa
deres Knæge, Tamburør!* fortsættes m. str. IV:
- IV, 1: *Rytterstøtten < Rytterbilledet*

IV, 3 < til sildig Aften Feltherren spanker
Efter str. IV: Og alle de andre Erobrere af ringere Gra-
der og forskellig Betydning ile til Stævnemøder, en-
hver efter sin Smag og Art: én, som har raget sig paa
en Studs, spadserer med Damer i sirligste Puds. Før
Solen gaar ned, og før Helten har sovet, er han for
Livstid forlibt og forlovet. – Og det er ikke blot unge,
uerfarne Korporaler; det er ogsaa Officerer, hvem der
beredes en Glædesdag. Thi

fra høje Vinduets brede Karme
kastede Patriciernes Døtre en Blomst.
Et Virvar af bølgende Farver og Barme,
der jubled ved Fjendens Tilsynkomst.

Hvor er der en Fjende? Jeg spørger Jer ad. En Hæv-
nerinde med Stolthed og Had.

De indfødte Piger og Krigerstanden,
de kappes om at fordærve hinanden.
Lokkende slaar sig for Brystet den skønne:
„Tropperne er rømt . . . men Voldene er grønne!“

Forarges ikke, I vredagtige. Lad Kirkeklokkerne nu
ringe Fyraften. Gud har saaledes indrettet alt til Ære
for den store Fred. Og Byen er jo tagen.

Men rør eders Trommer. En Krigsret skal sættes,
en Desertør bør af Livslisten slettes.
Dommen blev fuldbragt, da Klokkeren slog ti.
En Mand, som flygter, har intet Parti.

Og lad os ikke være dumme, Tamburer! Lad os
slutte denne Tekst med et Suk, men som forstandige
Mænd!

Der kommer en Dag, da vi selv er forbi,
alle vi her, som har taget Parti.
Og Byen staar aaben med Slot og med Rønne.
„Tropperne er rømt . . . men Voldene er grønne!“

K Maskepi, hemmelig forståelse

Drømt en Morgenstund –

- M** NkS 1340, 8°, VII, 38 (udk. fra dec. 1897)
A *Nye Intelligensblade*, 1923, p. 51. Dat. 1923
- K** *Sheherezade*, navnet på den prinsesse i *Tusind og én Nat*,
der fortæller eventyrene
Livorno, ital. havneby (Toscana)
Raa, se note Pi II 148
opkiltrede. A har opkiltrede
- L** BHJ 94 f.

Don Luis de Góngoras Sonet om Madrid

- M** NkS 1340, 8°, XV, 84 (udførlige udk. fra 1922)
Nye Intelligensblade, sept. 1922, p. 16. Sonetten trykkes
her i forb. m. en introduktion til Góngora. Det hedder –
efter en jævnføring m. fr. symbolisme – at det *da intet*
Tilfælde [er], at Hr. Sophus Claussen, til hvis *Ungdoms*
Læremestre jo ogsaa Mallarmé hørte, har kastet sin *Kær-*
lighed paa „Svanen fra Toledo“, hvem han for Tiden ikke
blot studerer, men tillige oversætter. Den er dat. Køben-
havn 1922. He's tidsangivelse mangler
- K** *Don Luis de Góngora y Argote* (1561–1627), sp. præst og
lyriker, hvis metaforisk bestemte poesi blev genopdaget
af symbolisterne pga. tydeligt modernistiske træk. Gon-
gorisme er en af betegnelserne for manierismen
SC's gendigtning forholder sig meget frit til forlægget:
nr. 99 af *Sonetos Completos* (1588), se f. eks. *Edición de*
Biruté Ciplijauskaitė, *Clásicos Castalia*, Madrid (1969) p.